

ישע

511

שלנו

511 | במה תורנית אידאולוגית ומעשית לחיזוק אחיזתנו בארץ
שבט תשע"ז | 49 שנים לשחרור ירושלים יש"ע והגולן

4
המייסדים
מזרז

בתיאור זמרו חלק א'

6
שלי ישראל

עדכון במצב הבית של יהודה הישראלי

8
מה קורה
מה הקשר בין רבנים לתקשורת?

ישיבת עמדה

הרב נתנאל אלישיב
ר"מ במכינה בעלי ומנהל מכון בניין התורה

על הפרשה - וארא

הרעיון הוא העיקר, לא המנהיג

לפגוש אותו דווקא שם, דווקא אז? ניתן להסביר שזה נעשה מכיוון שלא היה כל סיכוי שהם יתקבלו רשמית לשיחה בארמון, ועל כן היה עליהם לארוב לפרעה כשהוא יוצא, אולם יש בחז"ל הסבר נוסף, לפיו מטרת המפגש דווקא בסיטואציה הזאת הייתה כדי לתפוס את פרעה ברגע של חולשה אנושית, כדברי ה'פסיקתא זוטרתא': "לפי שהיה אומר לי יאורי ואני עשיתיני", אמר לו הקדוש ברוך הוא הנה יוצא המימה, תפוס עד שהוא יוצא לנקביו, כדי שלא יתגאה עליך", או בלשון מדרש 'שכל טוב': "כשתראהו נצרך לנקביו הרי הוא מתבייש ונחשב לפניך כהדיוט".

בניהול משא ומתן יש ממד של אמנות. במשא ובמתן חשוב לשים לב גם לפרטים הקטנים, כגון עיתוי ומקום המפגש בין הצדדים. גם ביציאת מצרים מתקיים תהליך של משא ומתן, ממושך למדי, בין משה ואהרן לבין פרעה. לקראת תחילת עשר המכות, משה מקבל הנחיות ברורות היכן ומתי לפגוש את פרעה: "לך אל פרעה בבוקר הנה יוצא המימה". רש"י מביא על כך את דברי חז"ל, לפיהם פרעה היה עושה עצמו אלוה, ואמר שאינו צריך לנקביו. לכן השכים ויצא לנילוס כדי לעשות את צרכיו בסתר. מדוע הקדוש ברוך הוא שלח את משה ואהרן

השבוע התבשרנו על ההחלטה לבנות רק 2,500 יחידות דיור ביהודה ושומרון. מדובר במספר מועט של תכניות שבאמת יצאו אל הפועל, והסיכוי שאנחנו נראה אלפי יחידות בנייה בשטח הוא נמוך מאוד. בעוד הממשל בארה"ב הוחלף לפני זמן לא רב, וכך גם המדיניות שלו, המדיניות של מדינת ישראל נשאר בעינה, כולל תירוצים על בנייה רק בגושים אשר מוטב ולא היו נאמרים. השבוע בישעמדה - על הסיפור האמיתי שמאחורי הבתים שהובטחו.

המשך בעמוד הבא <

ירושלים	ניסה	יציאה	חברון	ניסה	יציאה
16:29	17:48	17:46	16:45	17:46	17:46
16:49	17:50	17:47	16:46	17:46	17:47
16:38	17:48	17:51	16:42	17:48	17:51

תחילת השבת

מדריך למטייל במעיינות יהודה ושומרון ובקעת הירדן
מחיר מבצע לרגל ההשקה 20 ש"ח בלבד
לרכישה:
www.yeshaclick.co.il
052-5665052

10.1.17
מועצת יש"ע מציגה: מדריך למעיינות הכבושים | צפריר רנית
הספר "מעיינוש" מרכז מסלולי טיולים שהכשירו המתנחלים לעשרות מעיינות...
"מה יכול להיות נעים וכיפי יותר מטיולים לאתרי מעיינות המייצגים את כל מרכיבי התרבות הנופית והחקלאית של הגדה המערבית? מלטבול בכריכה קרירה ביום קיץ לוהט ולהריח את פרי הבוסתנים שעה שנופי ארץ אבות עוטפים אותך מכל עבר? הספר החדש שהוציאה מועצת יש"ע..."

ביום שלישי התבררנו על החלטת ראש הממשלה ושר הביטחון לאשר את בנייתן של 2,500 יחידות דיור חדשות ביהודה ושומרון. זה אמנם נשמע מבטיח, אבל כשבודקים היטב מדובר באכזבה גדולה. אכזבה בעיקר מכך שאחרי שנים ארוכות של הקפאה, שלפי ראש הממשלה הייתה בגלל מדיניות שבאה מהבית הלבן בממשל אובמה, האישור ניתן לכל כך מעט יחידות דיור.

ההתבטאות לתקשורת בהודעה, בה נאמר כי "אנו חוזרים לחיים נורמליים ביהודה ושומרון" מצערת ואינה מסתדרת עם ההחלטה עצמה. החיים הנורמליים ביהודה, שומרון ובקעת הירדן הם חיים של שגשוג ופריחה, של בנייה חופשית והקמת יישובים בכל המרחב ללא צורך בהמתנה של שנים לאישורים ולהקצבות.

מדובר גם הפעם באחיזת עיניים מאכזבת, אשר מבשרת בכותרות גדולות על בנייה בהיקפים גדולים, כשבפועל, כמו בפעמים הקודמות תסתיים בבנייה של מספר מועט של יחידות והשאר רק ימשיך לשבת בערימות במשרדים לקידום התכנון. נדגיש כמובן כי ההודעה לא הכריזה כלל וכלל על סיום הקפאת התכנון, מה שמשאיר אותנו באותו מצב איום של חוסר באפשרות להפשיט תכניות למען בנייה משמעותית ביהודה, שומרון ובקעת הירדן.

המספרים, כרגיל, מדברים בעד עצמם. "התכניות כוללות פרסום להפקדה ולתוקף של יחידות דיור ושיווקים", נכתב בהודעה. מתוך 2,500 יחידות דיור שהובטחו, רק 910 יחידות יעברו לשלב השיווק ובהם תתאפשר בנייה. בשאר הבתים שהובטחו מדובר אך ורק בקידום התכנון שלב נוסף מתוך רבים שיש לתכנית לעבור בדרך לבנייה עצמה בשטח. השלבים הרבים שתב"ע עוברת עד לשלב הבנייה בפועל הם רבים, וכוללים אישור להפקדה והפקדה, אישור למתן תוקף ומתן תוקף ושיווק. כך שאמנם חלק מהבתים יצאו לשיווק ובנייה, אך הרוב ימשיכו במסכת המייגע של אישורי הבנייה, וייקח זמן עד שנראה בית בנוי באחד מהיישובים בהם הובטחה בנייה. זו הסיבה העיקרית לכך שלמרות שמדי פעם אנו רואים כותרות גדולות על כך שניתנו אישורים ליחידות דיור ביהודה ושומרון אנו לא רואים אותן נבנות בשטח.

המספרים הנמוכים שחולקו בין היישובים מבייש מאוד. לפי הדו"ח מספר יחידות הדיור העוברות לשיווק ביישובים מחולק כך: אריאל - 63, מעלה אדומים - 90, גבעת זאב - 552, אפרת - 21, אלקנה - 17 ועמנואל - 166. בהמשך, ההחלטה להקצות יחידות דיור בעמנואל בוטלה לאחר הפקת הדו"ח ויחידות הדיור של המועצה חולקו בין אפרת לבין ביתר עילית שקיבלה מתוכן 87.

הנתון הזה אמר שהציבור החרדי, שמהווה שלישי מאוכלוסיית יהודה, שומרון ובקעת הירדן מקבל רק 87 יחידות דיור. לא לחינם אמר ראש עיריית ביתר עילית מאיר רובינשטיין כי ההחלטה הזו היא "לעג לרש ויריקה בפרצופו של הציבור החרדי".

המצב חריף עוד יותר אם אנו מסתכלים על המספרים שהתפרסמו, כאשר רוב יחידות הדיור הוקצו ליישובים שנמצאים בתוך גושי ההתיישבות וחלק קטן ביותר נמצא מחוצה להם. אגב, בתוך המספר המועט הזה נכללים שני יישובים להם הבטיחה הממשלה אישורי בנייה לפני זמן רב - מגרון (2012) ובית אל (2015). גם בגוף ההודעה נראה היה שממשלת ישראל מתפארת בזה שהיא בונה רק בתוך הגושים, אמירה חמורה מאוד המדליקה נורה אדומה וסימן שאלה גדול על תפיסתה של הממשלה. למעשה, מוטב היה שהודעה כזאת לא הייתה יוצאת כלל.

בסוף השבוע שעבר התחלף הממשל האמריקאי ואיתו התחלפה המדיניות של הממשל הקודם. גם המדיניות בישראל צריכה להשתנות במהרה. על ממשלת ישראל לאשר את כל התוכניות שנמצאות על השולחן ולהוציא מכרזי בניה בכל שטחי יהודה, שומרון ובקעת הירדן. יש לבטל את הקפאת התכנון ולהתחיל בבנייה מאסיבית בגושים ומחוצה להם כדי להשלים את הצורך החשוב שיש בהתיישבות למגורים ברי קיימא.

תשעת הבתים בעפרה שמיועדים להריסה בשבועיים הקרובים

לזכור תמיד שהאידיאלים שאנו דבקים בהם הם נצחיים, בעוד שהמנהיגים שאנחנו בוחרים כדי לממש אותם הם חולפים. מנהיג ראוי זוכר תמיד שהוא מנהיג לזמן מוגבל, שבא לשרת רעיונות שאינם מוגבלים. יש להתפלא על המנהיג שנעשה לרווח, בו אנשים מבוגרים ובעלי ניסיון, שעומדים להיכנס לפוליטיקה, מתלבטים לאיזו מפלגה להצטרף, ובמקרים רבים מדי הם מתלבטים בין מפלגות בעלות אג'נדה שונה לחלוטין זו מזו. אין זה אלא סימן שיש לפנינו אנשים שסבורים שהרעיונות צריכים לשרת את האיש, במקום שהאיש ישרת את הרעיון. בסופו של דבר, מה שחשוב הוא שהרעיונות הנכונים לא יתחלפו.

להסביר כיצד התגלגל הדבר שלדוד הייתה הזדמנות לפגוע בשאול והוא בחר במקום זאת רק לכרות את כנף מעילו, אולם ייתכן שהעובדה שדוד פגש את שאול דווקא במצב זה תרמה ליכולתו של שאול להשתחרר מן הרוח הרעה שהשתלטה עליו, בזוכרו שהוא בסך הכול בן אדם, בדיוק כמו כולם. חשוב מאוד שמלכים ומנהיגים יזכרו תמיד שהם בסך הכול בני אדם. בשל כך, ברומא העתיקה, כשנערך מצעד ניצחון צבאי, נהגו להעמיד עבד שתפקידו היה לומר באוזני המפקד המנצח 'ממנטו מורי', כלומר 'זכור את יום מותך'. וכשם שזה חשוב שהשליטים יזכרו זאת, כך חשוב גם שהציבור יזכור זאת. עלינו

כל זמן שהמלך נמצא בארמון, הוא יכול להתנשא על שאר בני האדם. במצב כזה אין טעם לדבר אתו, שכן גאוותו אוטמת את אוזניו. כשהוא נצרך לנקביו, לעומת זאת, מתחדד לו עד כמה הוא בסך הכול בן אדם, בדיוק כמו כולם. רק במצב כזה, של ירידה ממרומי האולימפוס, של התפכחות משגעון הגדלות שאפיין אותו, יש סיכוי לא רק לפגוש אותו, אלא גם להגיע אליו ושהדברים יפלו על אוזניים כרויות. מעניין שגם אצל שאול המלך, להבדיל, רגע ההתפכחות, בו הוא חדל מלרדוף אחר דוד, אירע לאחר שהוא נכנס למערה כדי "להסך את רגליו". ואמנם בפשטות, פרט זה רק בא

עולים להר הזיתים

סדר

ע"ו בשבת

המרכזי

בפסגת הר הזיתים

יום חמישי יג' בשבת 09/02 // מלון 7 הקשתות ירושלים // 20:00

ברכות

עו"ד עודד פלוס
מנכ"ל המשרד לשירותי דת

מר רן ישי
מנכ"ל משרד ירושלים ומורשת

הרב הלל הורוביץ
מנהל מועצת בתי העלמין היהודיים

מועצת בתי העלמין היהודיים בירושלים ומשרד ירושלים ומורשת מזמינים את הציבור לט"ו בשבת יחודי-ישראלי במקום הני יפה וחשוב - הר הזיתים יחד נשיר ונספר בשבחה של ארץ ישראל

מופע שירי ארץ ישראל מיוחד

חנן יובל

הרב מיני יוספי
סדר ט"ו בשבת ארץ ישראל

פעילות ט"ו בשבת מיוחדת לילדים

עלות מבוגר 30 ש"ח ילד 15 ש"ח ׁ הסעות מגבעת התחמושת החל מהשעה 19:00 ׁ חנייה במקום חופשית

לפרטים והרשמה www.hazeitim.co.il | 052-3191902

ספר המקומות מוגבל
מחיר מסובסד
מבוגר 30 ש"ח
ילד 15 ש"ח
הרשמה מראש חובה

צילום: יעקב יעקב

כוכב יעקב, קיץ תשמ"ז

// מראיינות: נעה עשוש, מיכל הנה ושיראל ערמי

מה דעתך להקים יישוב? בשאלה זו פנו אליי תקווה ומשה דדון, חברים טובים שלנו שעבדו אז במשרד הדתות. פנייתם הלהיבה אותי. הרגשתי שעד אז התנהלו חיי על מי מנוחות: הייתי מעורה בחברה הישראלית וחוויתי חוויות 'רגילות' כמו לימודים, חיי חברה ונישואין, אבל חוויות 'מיוחדות', לא חוויתי: לא עליתי ארצה ולא גרתי בצריפים או בדומה להם. נולדתי לתוך שגרה נוחה וחייתי בה, והנה באה ההזדמנות לחוות משה ראשוני ומיוחד. שמעון, בעלי, לא היה שותף לתחושת ההתלהבות שלי. נקודת המבט שלו הייתה קצת אחרת. הוא אמר: "שמעי, בתיה, הגעתי לארץ בשנות ה-50, עברתי מעברה, עברתי צבא, עברתי הכול, ועכשיו - את רוצה להכניס אותי לאוהלים?". הבנתי, אבל לא ויתרתי: "אתה עברת, אני לא. תן גם לילדים שלנו לנסות. אם אנחנו יכולים להקים יישוב, בוא נעשה את זה. בוא ננסה".

יש פה מקום תקווה ניגשה לראש המועצה האזורית מטה בנימין פינחס ולרשטיין ושטחה לפניו את רצונה להקים יישוב. פינחס פרט לפניו את המפה, הצביע על האזור ואמר: "באזור הזה, על ההרים האלה, יש מקום ריק. תבדקי את זה". ותקווה, בדרכים משלה, פנתה לגורמים בכנסת, ביררה ושאלה אם האזור 'נקי' ואפשר לבנות בו. כיוון שרצתה שהכול יהיה תקני, לא הסתפקה בבירור זה בלבד ופנתה לטפל ברישום מוסדר, אלא שפנייה זו הובילה להגשת ערעור מצד כ-160 ערבים. הללו פנו לבית המשפט וטענו שיש להם נחלות כאן. לא ויתרנו. נכחנו בכל הדיונים שהתקיימו בבית המשפט המחוזי כדי לעקוב מקרוב כיצד מתפתחים העניינים. בסופו של דבר, מתוך החלקות שלגביהן עלתה טענת בעלות מצד ערבים, זכינו ביותר מ-100 חלקות רשומות. משהוברר שרובן 'אדמות מדינה' ואיש לא יציק בטענות בעלות אחרות, הגיע הזמן לגשת למלאכה.

הגיע החופש הגדול - ואנו יוצאים למחנה התכנית הייתה לעלות ולהתיישב, בשלב הראשון באוהלים. לצורך כך, באו בעלי וחבר נוסף, שמעון נבון וישרו את פני השטח, כדי שניתן יהיה להעפיל לגבעה עם רכבים. חברים נוספים קיבלו עליהם תחומי אחריות אחרים - איש איש ותחום אחריותו.

הדבר הטוב ביותר. הקורוזיה הנוצרת בהשפעת המים והמלח אוכלת כל חלקה טובה בבית. אני יודעת, "הוספתי משהבנתי בתמיהה שהתפשטה על פניו, "כי הייתי תל אביבית". הבחנתי שהחבר שלו משך בכתפיו והפטיר: "וואלה, היא צודקת". נשמתי נשימה עמוקה והמשכתי: "וב"ת, כשאתה עושה כל בוקר את הג'וגינג על הטיילת, האם אתה חושב על הראשונים שהקימו את תל אביב? האם אתה זכר שגם תל אביב לא הייתה מאד ומעולם בניינים וטיילת וגורדי שחקים?" ראיתי שהוא מסתקרן והמשכתי: "גם תל אביב הייתה בראשיתיה רק חזון. וכך גם כאן. אני מצפה שיזכרו אותנו בעתיד, אבל אני יודעת שאנחנו יכולים ונעשה את זה. לפחות נתחיל. נבנה כאן וניצור, ואחר כך - ה' ירחם".

קרוואנים - לראותם בלבד "הסתדרות הציונית" החליטה לדאוג לנו. כחודש אחרי שהחלה שנת הלימודים, באו שליחיה והביאו חמישה קרוואנים. למעשה היו אלה מגורונים ששטחם לא עלה על 11 מ"ר. בעזרת מנוף הורידו אותם מהמסאית והעמידום על האדמה, מי עקום יותר ומי עקום פחות. החברה ניסו לייצב אותם בעזרת אבנים, ונהגי המנוף עלו על המשאית ו... נסעו. עובר יום, עוברים יומיים, חלפה ועברה גם השבת, וחיבור של הקרוואנים למים, לחשמל, לביוב - אין. אנחנו באוהלים, מול עינינו הקרוואנים - ואין לנו יכולת להשתמש בהם אלא לראותם בלבד. באחד הבקרים, יצאתי עם חבר נוסף בדרכנו לרכוש סולר לגנרטור הקטן, שהצליח בכוחותיו הדלים לספק מעט תאורה בלילה, אך לא יותר מכך. בנסיעתנו, באה מולנו מכונית ונעצרה. סן המכונית יצא איציק עופר, איש הסוכנות, והתעניין: "באתי לראות איך אתם מסתדרים כאן". דבריו הכעיסו אותי. הבהרת לי שהבאת קרוואנים בלי להכינם למגורים כלל חסרת ערך, ויתר על כן, היא נותנת תחושה של לעג לרש. מביאים קרוואנים ומשאירים לנו אותם בבחינת 'לראותם בלבד'. דיברתי, ויותר מכך - בכיתי. איציק התרגז, ועל כעסי השיב בכעס:

הקבוצה שהתגבשה מנתה 13 משפחות, ור"ח תמוז, שחל באותה שנה (1984) ב-1 ביולי, יום פתיחת 'החופש הגדול', נקבע לתאריך העלייה על הקרקע. קמנו אפוא לפנות בוקר, הערנו את הילדים, ארזנו תרמילים ויצאנו לדרך. כשהגענו, חיכה לנו השטח המיושר והתחלנו להקים את האוהלים שלנו. הקמת האוהלים לוותה בחדווה עילאית. הכול נעשה יחד, ילדים ומבוגרים כאחד. כל אוהל - משנשלמה הקמתו, התיישבנו לצדו ושתינו 'לחיים', ורק אז קמנו להקים את האוהל הבא בתור. ארוחת הצהריים הייתה ארוחת פיקניק למדהרין.

קשה לקיים קייטנה לאורך זמן כך חלפו להם בנעימים הימים הראשונים, אבל אז החלו לצוץ סימני עייפות. קייטנה ומחנה - הם כ"ף, אבל חלק גדול מהכ"ף טמון כנראה בידיעה שהחוויה מוגבלת בזמן. הקושי נתן אותותיו. משפחה אחר משפחה החלו לנשור. הודעתי להם שמי שירצה לחזור לעבודה או ללימודים אבל להמשיך ולגור כאן - יוכל לעשות זאת מבלי לדאוג לילדיו, כי נדאג לילדים במשך השעות שהורים ייעדרו מהמקום. קיבלתי עליי את משימת הטיפול בילדים, וזאת הייתה השגרה שלנו עד תום חופשת הקיץ ופתיחת שנת הלימודים.

ציונות על רגל אחת מתברר שב'חלונות הגבוהים' ידעו עלינו, גם דאגו לנו ואחרי ימים אחדים ששינו במקום, החליטו לשלוח אלינו חיילים שישמרו עלינו. קבוצת החיילים הראשונה מנתה שני חיילים. בשעת בוקר, עצרה לצד המאהל שלנו משאית ושני חיילים קפצו מחלקה האחורי. קיבלתי את פניהם והזמנתי אותם להיכנס אלינו. הם עמדו, אנה ואנה. לבסוף, פצה אחד מהם את פיו וירה את שאלותיו בצרור: "תגידי לי, השתענתם? אין לכם מה לעשות? מה אתם עושים פה?" משתהיתי על שאלותיו, הוא סיפק הסבר: "זה סתם מקום נְכֹחָךְ אל. אף אחד לא רואה אתכם ולא סופר אתכם ממטר. יאללה, לכו הביתה!". במקום לענות, התעניינתי ושאלתי: "איפה אתה גר?". הוא לא שם לב לתפנית שחלה בשיחה, והתלווה אליי בדרך שלי: "בצפון תל אביב", השיב לי. "ומה אתה עושה כל בוקר?" המשכתי והתעניינתי, "בכל בוקר אני עושה ג'וגינג על הטיילת ונהנה מהחיים". עכשיו הגיע הזמן להראות לו את הדברים מזווית ראייה קצת אחרת: "בוא נתחיל", אמרתי לו, "אל"ף, לגור בצפון תל אביב - זה לא

אילנה וספי ארנון, מייסדי בית יאטקה

בתיה ושמעון זארוג מדליקים משואה בטקס יום העצמאות בשנת העשור לכוכב יעקב

מסיירים, פנה אל"י השר נאמן ושאל: "נו, איך אתם רואים את המקום?". שיתפתי אותו בחוויה אישית-משפחתית: "אומר לך את האמת, בכל פעם שאימא שלי באה לבקר פה, היא אומרת לי: 'זה בדיוק כמו רמת גן, והיא מעודדת אותי ומספרת לי: 'עברתי לרמת גן כשכולה הייתה פרדסים, והיום - תראי איזה יופי של עיר.' בשלב זה הצטרפה רעייתו לשיחה: 'אימא שלך?', התעניינה. 'כן, היא גדלה ברמת גן. היא למדה בבית ספר יהלום שקיים שם עד היום, ומנהלו אז היה אלימלך רימלט'. המידע הזה הדליק אצלה איזה ניצוץ, והיא חשה צורך לעבד את המידע החדש: 'רגע, רגע', עצרה את הכול מחשש שהשיחה תגלוש לנושא חדש וההזדמנות תחלוף, 'סליחה, איך קוראים לאימא שלך?', שאלה אותי. 'אז קראו לה עליזה גואטה', ענית. התשובה ריגשה אותה מאוד: 'גם אני למדתי שם, והייתה בכיתי חברה שזה היה שמה'. עכשיו היה התור שלי להיות מופתעת: 'איך שהמדינה קטנה...'. המשך הביורור העלה שהיא למדה עם אחותה הגדולה של אמי, וההתרגשות הזאת, התברר, עוררה רצון כן לעזור: 'תשמעי, בתיה', פנתה אל"י בדרך חברית, 'אני אדבר עם יובל. הוא יעזור לכם. אתם מפה לא יורדים! אתם תקימו, כמו שרמת גן קמה ועמדה עד היום, גם אתם תהיו פה. אני מבטיחה לך'. היא נפרדה ממני, בחיבוק אמיץ ובנשיקה, לא לפני שקיבלה ממני את מספרי הטלפון של אמי ושל אחיותיה כדי לחדש עמן קשרים מימים רחוקים.

המשך בשבוע הבא

הפצת עלוני שבת בכל הארץ

שליחי הציפור שלכם
מבית מקור ראשון

**הדבקת מודעות
בבתי הכנסת
ובריכוזים דתיים**

לפרטים: יוסי בן הדור
052-8908518
yossib@makorrishon.co.il

לשבת. מקום לינה יהיה לכולם בקרוואנים, ו"אני אביא לכם את האוכל", הבטחתי וקיימתי.

ממש כמו רמת גן יום אחד פנה אל"י משה דדון, שאחרי התאוששות מסוימת מן התאונה שב אלינו, אם כי רעייתו וילדיו נותרו לעת עתה בנווה יעקב, והודיע לי: "בתיה, יובל נאמן מתכנן להגיע לביקור לראות את היישוב, תפגשי אותו על הכביש הראשי ותובילי אותו לכאן". הכביש הראשי היה כביש רמאללה אל-בירה.

בשעה היעודה ניגשתי אל הכביש והמתנת. למקום הגיעה מכוניתו של פינחס ולרשטיין, ומלבד פינחס היו בה השר נאמן ורעייתו וגם חייל אחד. נדחקתי עמם ונסענו צפופים. בדרך אני שומעת את פינחס מסביר ליובל נאמן ש"אין מה לעשות. באו ליישוב הזה לחופש, אחרי החופש כולם יתקפלו, גם הם, המשפחה האחרונה, יתקפלו. אין מה לעזור להם". דבריו קוממו אותי, פניתי אליו ושאלתי: "מדוע אתה אומר את הדברים האלה?" פינחס נאנח והשיב: "בתיה, גם את וגם אני יודעים שלא תחזיקו מעמד. איך תצליחו להיות כאן לבד? באמת, אנחנו כבר לא ילדים קטנים...". דבריו שיקפו הסתכלות 'מפוכחת', אבל ההסתכלות שלי הייתה אחרת. אני ראיתי לנגד עיניי - חזון, ובלבי אמרתי: "אני חייבת להוכיח לו שהוא טועה. פה ירוצו ילדים ויהיו בתים. יהיה ה-כ-ו-ו!". ירדנו מהמכונית וערכנו סיור במקום. בעודנו

"יש לך בָּרָה. תלכי מפה!", אמר לי והוסיף 'ניתוח מצב' משלו, "ממילא לא הגעתם הנה כדי להישאר לשיבה של קבע, אלא בתור בילוי זמני בלבד". מילותיו גרמו להתפרצות חדשה של בכי. הבהרתו לו שאם בדעתו לבוא פעם נוספת, שלא ישאל על צרכים, אלא יסתפק באסמירת "שלום" ראויה. הוא נעלב, אבל העלבון נשא פרי: כעבור יום, הוא הגיע לביקור חוזר. כשנכנסתי לעת ערב למכונית כדי לנסוע להביא סולר לגנרטור - גיליתי מולי את... איציק. עצרתי. "את לא בוכה?" שאל. "לא". עניתי קצרות אך הפעם ליבי ניבא לי טובות. "מחר יבואו לאפס את הקרוואנים", בישר לי, ומיד הוסיף, "גם יחברו אותם למים ולחשמל". הדמעות שוב עשו את דרכן מעלה, והגיחו מזוויות העין, אך הפעם מתוך הכרת הטוב. הודיתי לו מאוד, ובאמת ביום המחרת באו בעלי המלאכה למקום וביצעו את העבודה המובטחת. אז הגיע השלב שכבר "הייתה לנו רשות להשתמש בהם". השתמשנו.

לבד השבועות חלפו ושוב עלו וצצו סימני התפוררות. משפחת דדון עברה תאונת דרכים קשה ושבחה לביתה בנווה יעקב; יתר המשפחות אחת-אחת, עזבו אף הן. נותרנו המשפחה היחידה במקום. אנחנו והחייילים. זה לא היה קל. בצר לי פניתי לבנגו יוסי שהיה אז חייל וביקשתי ממנו לאסוף קבוצות חברים ולהביא את כולם

ישיבה תיכונית קריית ארבע

יתק"א

**מקום שהוא בית
חברים שהם משפחה**

מזכירי ישיבה תיכונית קריית ארבע

תלמידי בית יאטקה!
אז תפססו!
בהחלט שם בהרשמה ליתק"א,
פרק אתר האינטרנט לחינוך דתי.
בואו ונצטרף למשפחה!

**חדש
בית
חדש!**

מזכירי נוספים במזכירות הישיבה - 02-5452600 02-5452614 | mazkirut@yatka.org.il

ישראל שלי

עושים ציונות

... הודעה עקב ✓ אהבתי 👍

עוד | אוהבים את זה | תמונות | אודות | ציר הזמן **159,548** 👍

- אריה צפיר**

תהיו בריאים יהיה הא-ל בעזרכם.
- Doron Bouhnik**

אתם פשוט מדהימים. תבורכו.
- Batya Eideles**

בעזרת ה', שיהיה בשעה טובה!

26

ישראל שלי
אהבתי · 23 בינואר

אהבתי · הגב · שתף

672 אנשים אוהבים את זה 👍

#מחזירים_את_יהודה_הביתה
עוד מעט ממש עוד מעט - יהודה הישראלי חוזר הביתה.
הבנייה של ביתו של יהודה כמעט הושלמה. תוך מספר שבועות הוא יוכל
סופסוף לחזור הביתה. מעל 8,300 תומכים תרמו להבאת יהודה הביתה.
בזכותכם זה מתקדם. נמשיך לעדכן.
ישראל שלי

ישיבה תיכונית קרית ארבע

יתק"א
בית של תורה
חברים שהם משפחה

ביקורים קבועים
בישיבות גבוהות
לסדרי לימוד

ב ג ר ו ת
מ ל א ה
איכותית

פעילויות
חברתיות
ייחודיות

בניין
אמונה
ואישיות

חברותות
עם
אברכים

לימוד
תורה
מעמיק

מסלול בית מדרש

פרטים נוספים במזכירות הישיבה - 02-5452600 02-5452614 | הרב איתן: 054-7590178 | mazkirut@yatka.org.il

מה יקרה

המופע "הבנות של אבא" בקרית ארבע / ג' בשבט 30 בינואר

סיפור המשפחתי של אליהו בייג ובנותיו פותח צוהר לעולמה של יהדות עיראק בשנים שקדמו לעלייתם לארץ. בעיצומו של חג השבועות תשי"א על רקע עליית הנאציזם באירופה, פורץ פוגרום אכזרי ביהודי עיראק שנמשך שלושה ימים ומאז נקרא "הפרהוד". בשעה 20:30 בהיכל התרבות. מחיר: 50 ₪. לפרטים: www.mk4.org.il

יום שני | 30 בינואר

הרצאה על ארץ המרדפים במשק ארבל / ו' בשבט 2 בפברואר

ההרצאה השנייה בסדרת ההרצאות במרכז המבקרים בקעת הירדן, והפעם: מנהל בית ספר שדה עפרה אריאל פילבר בנושא "ארץ המרדפים - ערכי הלחימה, סיפורי הגבורה ושירי התקופה". ההרצאה תחל בשעה 20:00, מחיר 25 ₪. לפרטים והרשמה: 055-6641541

מופע חורף של מרכז ווליום גוש עציון / ג' בשבט 30 בינואר

הרכבי מרכז ווליום גוש עציון בשירים מקוריים ובעיבודים חדשניים לשירים מוכרים. באלם מתנ"ס גוש עציון, בשעה 18:30. מחיר כרטיס ברכישה מוקדמת: 20 ₪. matnasetzion.com לפרטים ורכישה:

צפוף לכם במרכז?

הנחה מיוחדת
למהירי החלטה
30,000 ₪

יש שחר אמנה

בואו למרחבים!

ביישוב יקיר במרכז הארץ רק 25 דקות מפתח תקווה.

אתם מוזמנים לבוא לגור בבית משלכם במרכז הארץ בקהילה חמה ומחבקת, 17 דקות בלבד ממרכזי התעסוקה.

דו משפחתי 5-7 חדרים | איכלוס 2017

יקיר
בית משפחה. קהילה.

לפרטים: www.yakir1.co.il
איזק שיווק ונדל"ן 03-9303494 אתי 050-5382852

מרכז מידע אמנה | 1800-260-240
www.amana.co.il

מה קורה?

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

סיקור עולמי בשבועיים האחרונים פקדו צוותי עיתונות מכל רחבי העולם את היישוב בית אל. ההתעניינות העולמית בבית אל, נובעת מחילופי השלטון בארצות הברית, והמינוי הצפוי של דייוויד פרידמן לשגריר בישראל. פרידמן שימש שנים רבות כיו"ר ארגון ידידי בית אל ואף תרם כספים למוסדות ביישוב והכתבים ביקשו להכיר את היישוב, להתרשם מחיי היומיום ולשוחח עם אנשים בו. דוברת היישוב **יעל בן ישר**, ליוותה את הצוותים הרבים, ערכה להם סיור באתר חלום יקב, המבטא את הקשר העמוק בין עם ישראל להרי בית אל והעניקה ראיונות רבים. **4**

כוספים לוגו יותר מ-4000 בני נוער תלמידי יישובות, אולפנות ותוכנים הגיעו למסע כיסופים השישי ביוזמת מרכז קטיף **5**. כמחצית מהמשתתפים הגיעו מישיבות ואולפנות בני עקיבא שכן יחד עם מרכז קטיף את רעיון המסע זים **הרב בני נכטילר** שהיה מנכ"ל הרשת. בני הנוער הגיעו לתצפיות בחץ השחור ובתל גמה ולמדו על מפעל ההתיישבות בגוש קטיף, לאחר מכן צעדו בשדות שבסמוך לשלומית ונווה בבנו על ידי המפונים מהגוש, במסע נפגשו התלמידים בסיפורים שונים מהגוש ומהצמיחה שאחרי. מנכ"ל מרכז קטיף **מרדכי (מוכי) בטר** אמר: "12 שנים אחרי הגירוש ו-6 שנים ממסע כיסופים הראשון אנחנו יודעים שהנוער שלנו לא רק זוכר אלא מבקש להמשיך להזכיר ולהמשיך לבנות". שיאו של הערב היה לאחר דבריו של יו"ר מוסדות בני"ע **הרב חיים דרוקמן** כאשר הוקרא למשתתפים כתב התחיבות לזכור את החורבן ולפעול להתיישבות ובסופו קראו המשתתפים - "עם הנצח לא מפחד מדרך ארוכה".

בהמשך ביקר השר **גלנט** באתר המורשת הלאומי בסוסיא בבית כנסת העתיק ונחשף לכתובות הפסיפס שנשמרה במקום **2**. את הביקור חתם בפגישת עבודה עם גורמי המועצה. ראש המועצה האזורית יוחאי דמרי אמר, "שמחתי לשמוע כי השר מחובר ומבין את חשיבותה של ההתיישבות בהר חברון כחלק מרצף התיישבותי בנגב אשר מונע חיבור בין עזה והעיר חברון, קריאת הכיוון שנתן השר שעל יישובי הר חברון להיות מוכרזים כגוש התיישבותי חשובה לאין ערוך, אני מודה לשר על ביקורו והרצון לסייע להתיישבות כאן".

רבנים בתקשורת השבוע התקיים לראשונה כנס רבני המועצה האזורית גוש עציון בנושא תקשורת ויחסי ציבור במלון "הודה" בירושלים. לכנס, שאורגן על ידי יו"ר המועצה הדתית **הרב רפי אוסטרף** בסיוע מועצת יש"ע, הגיעו רבנים מיישובי גוש עציון רבתי ומההתיישבות כדי לשמוע הרצאות מעניינות שמטרתן השתלמות מקצועית בתחום התקשורת. את הכנס פתח סמנכ"ל מועצת יש"ע **יגאל דילמוני**, שדיבר על הקשר בין עבודת יח"צ בהתיישבות ותקשורת כולל דוגמאות מעבודתו היומיומית, אחריו עלה יועץ התקשורת הבכיר **יושע מור יוסף**, שסיפר לנוכחים על משברים תקשורתיים בהם נתקל בעבודתו והסביר על דרכי הפעולה בעת משבר תקשורתי. בהמשך שוחח עם הנוכחים הבעלים של משרד הדיגיטל "משרוקית" **רוני ארזי**, שהסביר לרבנים על חשיבות הנוכחות ברשתות החברתיות ועל הפעילות בהן, כאשר בסיום הכנס דיבר דובר המשרד לשירותי דת **דניאל בר**, ושיתף את הנוכחים בעבודתו התקשורתית בתחום הדת **3**.

מתחברים לתחבורה ראשי מועצת יש"ע נפגשו השבוע עם שר התחבורה ישראל כץ, כדי לדון בתכנית חומש למען התחבורה בהתיישבות. בישיבה נכחו יו"ר מועצת יש"ע **אבי רואה**, מזכ"ל אמנה **זאב (זמביש) חבר**, מתאם הפעולות בשטחים אלוף **יואב (פולי) מרדכי**, ראש המנהל האזרחי תא"ל **אחווה בן חור**, מנכ"ל מועצת יש"ע **שילה אדלר**, ראשי המטה הלאומי בליכוד, ראשי רשויות מיהודה ושומרון ונציגי הצוותים המקצועיים במשרד התחבורה **1**. בפגישה נפרשה בפני ראשי הרשויות תכנית תחבורתית מקיפה ליהודה, שומרון ובקעת הירדן, לחמש השנים הקרובות, ועיקרה בשלושה תחומים: כבישים ותנועה, מסילות רכבת ורכבת קלה ותחבורה ציבורית. יו"ר מועצת יש"ע **אבי רואה**: "מדובר בתוכנית חשובה לעתיד ההתיישבות. כמו כל תושבי מדינת ישראל גם תושבי יהודה ושומרון זכאים לתשתיות תחבורה מתאימות למאה ה-21 ואנו מברכים את שר התחבורה על המהלך".

יואב ביהודה שר הבינוי והשיכון **יואב גלנט** סייר השבוע במועצה האזורית הר חברון יחד עם ראש המועצה **יוחאי דמרי**. את הביקור פתח השר בכפר הסטודנטים ביישוב שמעה המופעל על ידי עמותת "קדמה" בשיתוף המועצה, שם שמע ממנכ"לית העמותה **תירא-אל כהן** ומתושבי הכפר על מעורבותם באזור. השר אמר לסטודנטים כי "ההיגיון לתת משאבים וגבולות גזרה לאנשים צעירים הוא מאוד מקובל עלי ואני מועניין לשתף אתכם פעולה. אני מברך אתכם על עשייתכם החשובה".

המוציא לאור: מועצת יש"ע

מועצת היישובים היהודיים רמת הגולן 55, ירושלים

טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662

www.myesha.org.il

עורך: אלנתן זכריה פרסום מודעות: נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il

הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 עיצוב: מ. פלדמן, תקוה דגן

תמונות: אורי אליהו, טוב רואי, דוברות מרכז יישובות ואולפנות בני"ע, מירי צחי

לתגובות: perla@myesha.org.il | אין המערכת אחראית לנתן המודעות